

Obstruerent? Mentem præsens vis ipsa pericli
Subdidit hanc miseris, jamjam omnia victa fragore
Succidere horrifono, terram, mare, sidera verti.

Corripuit stupor altus, & omnes abstulit unà,
Sopivitque animi sensus formidine tanta,
Ut, quod in adversis fit rebus, tollere palmas
Scilicet in cœlum, Superosque exposcere pacem,
Nos neque possemus nostri meminisse, neque ullas
Aut oculis lacrymas, aut pectore fundere vota.
At neque, sancta Deam si templa fuisset adire
Mens nobis, tali in fortuna ut debuit esse,
Usquam inventa forent totam quæsitâ per Urbem;
Omnia namque solo miserè prostrata jacebant
Omnia Tempia, Theatra, Lares, & publica tecta
Undique præcipitata immani eversa ruina.
Ante alia illud in his miserandum magnopere unum
Rebus erat, multis plenam modo millibus Urbem
Vidisse, & populo ferventia strata viarum,
Urbis post lacerum simularum, & nomen inane
Aspicere, & cæcis quod jam serpentina sæcla
Incolerent, sæcla & volucrum nocturna latebris.
At quid, pro superi! tanta de gente, quid illo
Factum est de populo? strata jacet Urbe sepultus
Scilicet, atque animas lapidum sub mole, sub ipsis
Exhalat tumulis: tantum resonare querelæ
Undique, confusus ferri super æthera clamor.
Quis memoret tantas tam parvo in tempore cædes?
Præcipites Dominos tota cum gente Penates
Contextere, suos eversa que Curia Patres
Incubuit super, & gentem quoque templa Virorum
Sacrificam subita tumularunt versa ruina;
Obtritumque viis circum omnibus undique vulgus
Emoriebatur; nullo discrimine lethi
Corpora que ægra Senum, Juvenumque valentia, sexus
Fæmineus, meliorque Virum, imbellesque Puellæ,
Et pueri infanda correpti morte peribant.

At